

броненосци. Въ експедицията (походъ) на Дубасова били четире катери. Въ три часа и половина подиръ срѣдънощъ русскитѣ катери се доближили до турскитѣ броненосци, отъ които единъ стоялъ срѣдъ Мачинския заливъ. На дѣсно отъ него едвамъ се съгледвалъ другия, а налѣво стоялъ двугрубний (съ два коминя) военний пароходъ.

Дубасовъ рѣшилъ да пушне мини именно на срѣдния броненосецъ, защото той билъ най-голѣмъ между другитѣ. Смѣлий началникъ на експедицията поръчалъ на другаря си Шестаковъ съ своя катеръ да бѣде готовъ за нападане съ мини, а на другитѣ шлюпки (варки) да го поддържатъ и да му помагатъ. Въ това врѣме самъ той, Дубасовъ, се приближава до турския броненосецъ.

— Кой е тамъ, извикалъ стражаринътъ — дежурни отъ броненосца.

— Сизинъ адамъ, т. е. вашъ човѣкъ отговорилъ Дубасовъ, но произнесълъ съ ударение съвсѣмъ не турско.

Неприятельтъ се сѣтилъ изведнѣжъ за примката, която му се готвила. Отъ броненосца взели да гърмѣтъ върху шлюпкитѣ. Но, нищо. Тогазъ стражаринътъ дежурни на срѣдния броненосецъ хваналъ девети-дюймовия топъ. . . . Пакъ нищо! несполуката се повторила, потретила. . . . По кувертитѣ на тритѣ турски броненосци се дигналъ шумъ, викъ, крѣсъкъ. Въ това врѣме Дубасовъ пушилъ въ лѣва страна на срѣдния броненосецъ една мина. Отъ распукуванъето и распрѣсванъето на мината водата се подигнула и напълнила катера на Дубасова. Той заповѣдалъ на машиниста да обърне назадъ, а на командата да исхвърга водата. Въ сѣщото врѣме Дубасовъ извикалъ: Шестаковъ, приближай се!

Смѣло ударилъ Шестаковъ къмъ срѣдния броненосецъ. Убийствени гърмежи на пушки и топове се сияли върху негова катеръ, но той не се спиралъ. Срѣдний